

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת story- מעשה key- מקרא:		statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ															
גיטין- כל הגט	מימרא	מאן דאמר																	
הכתוב טופסי גיטין - צריך שיניח מקום האיש, ומקום האשה, ומקום הזמן		[ת"ק]																	כו.
שטרי מלוה - צריך שיניח מקום המלוה, מקום הלווה, מקום המעות, מקום הזמן																			כו.
שטרי מקה - צריך שיניח מקום הלוקח, ומקום המוכר, מקום המעות, מקום השדה, ומקום הזמן																			כו.
מפני התקנה																			כו.
פוסל בכולן	רבי יהודה:																		כו.
מכשיר בכולן, חוץ מגיטי נשים, שנאמר: (דברים כ"ד) וכתב לה - לשמה.	רבי אלעזר:																		כו.
צריך שיניח אף מקום הרי את מותרת לכל אדם, ור' אלעזר היא	רב יהודה אמר שמואל:																		כו.
עדי מסירה כרתי, ובעינן כתיבה לשמה.	דאמר: [רבי אלעזר]																		כו.
וצריכא דאי אשמעינן הך קמייטא, בההיא הוא דאיכא לאוקמה כר"א, דקתני אין כותבין וקתני כתבו, אבל סיפא דקתני שאין קיום הגט אלא בחותמיו, אימא ר"מ היא, דאמר: עדי חתימה כרתל. ואי אשמעי' בההיא, ההיא נמי איכא לאוקמה כר"א, אבל הא - אימא מדסיפא ר"א הוי רישא לאו ר"א, צריכא.																			כו.
מפני התקנה.																			כו.
מאי תקנה?																			כו.
מפני תקנת סופר, ור"א היא	רבי יונתן:																		כו.
עדי מסירה כרתי	דאמר: [רבי אלעזר]																		כו.
ובדין הוא דאפי' טופס נמי לא לכתוב, ומשום תקנת סופרים שרו רבנן																			כו.
פוסל בכולן	רבי יהודה:																		כו.
גזר טופס אטו תורף, גזר שטרות אטו גיטין	[רבי יהודה]																		כו.
מכשיר בכולן חוץ מגיטי נשים	רבי אלעזר:																		כו.
טופס אטו תורף גזר, שטרות אטו גיטין לא גזר.	[רבי אלעזר]																		כו.
שנאמר: וכתב לה.																			כו.
והא כי כתיב לה - אתורף הוא דכתיב																			כו.
אלא אימא, משום שנאמר: וכתב לה - לשמה.																			כו.
קשיא דר' אלעזר אדר' אלעזר																			כו:
תרי תנאי ואליבא דר"א.																			כו:
[מפני התקנה]																			כו:
[מאי תקנה?]																			כו:
משום קטטה, ור"מ היא	רבי שבתי אמר חזקיה:																		כו:
עדי חתימה כרתי	דאמר: [רבי מאיר]																		כו:
ובדין הוא דאפי' תורף נמי לכתוב, וזמנין דשמעה ליה לסופר דקא כתיב, וסברה איהו קאמר ליה, והוה לה קטטה בהדיה.																			כו:
משום תקנת עגונות, אמרי לה ר"מ, ואמרי לה ר"א	רב חסדא אמר אבימי:																		כו:
אמרי לה ר"מ:																			כו:

<p> disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת story- מעשה </p>	<p> statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה </p>	<p> key- מקרא: </p>	<p> א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ </p>													
גיטין-כל הגט																
מימרא	מאן דאמר															
ואפילו במקום שהשירות מצויות, והוא שהחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחת, דאי לא תימא הכי, קשיא דרבה אדרבה										■		◇	כז.			
דההוא גיטא דאיסתכה בי דינא דרב הונא, והוה כתיב ביה בשוירי מתא דעל רכיס נהרא										○	■	◇	כז.			
חוששין לשני שוירי	ואמר רב הונא:									^	■		כז.			
פוק ועיין בה, דלאורתא בעי לה מינך רב הונא	ואמר ליה רב הסדא לרבה:									○	■	◇	כז.			
נפק דק ואשכח										○	■		כז.			
כל מעשה ב"ד הרי זה יחזיר	דתנן:									■	○	◇	כז.			
והא בי דינא דרב הונא דכמקום שהשירות מצויות דמי, וקא פשיט יחזיר, אלמא אי הוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחת - אין, ואי לא - לא.											■	◇	כז.			
עבד רבה עובדא בההוא גיטא דאיסתכה כי כיתנא בפומבדיתא כשמעתי.											○	◇	כז.			
בדוכתא היכא דתרו כיתנא, ואף על גב דהוחזקו דלא שכיחן שיירתא	איכא דאמרי:										■	◇	כז.			
בדוכתא דמזבני כיתנא, והוא שלא הוחזקו ושכיחן שיירות.	ואיכא דאמרי:										■	◇	כז.			
רבי זירא רמי מתני' אברייתא ומשני:												◇	כז.			
המביא גט ואבד הימנו, אם מצאו לאתרו - כשר, ואם לאו - פסול	תנן:										■	◇	כז.			
מצא גט אשה בשוק, בזמן שהבעל מודה - יחזיר לאשה, אין הבעל מודה - לא יחזיר לא לזה ולא לזה	ורמינהו: [רבי זירא]										■	◇	כז.			
הא בזמן שהבעל מודה מיהת יחזיר לאשה, ואפ"ל לזמן מרובה											■	◇	כז.			
כאן במקום שהשירות מצויות, כאן במקום שאין השירות מצויות.	ומשני: [רבי זירא]										◆	!	◇	כז:		
והוא שהוחזקו הוא דלא ליהדר, והיינו דרבה	איכא דאמרי:										■	◇	כז:			
אע"ג דלא הוחזקו לא ליהדר, ופליגא דרבה.	ואיכא דאמרי:										■	◇	כז:			
בשלמא דרבה לא אמר כ"ר זירא, מתני' אלימא ליה לאקשוויי, אלא רבי זירא מאי טעמא לא אמר כרבה?												◇	כז:			
מי קתני: אם אמר תנו - נותנין ואפילו לזמן מרובה? דלמא אם אמר תנו - נותנין כדקי"ל לאלתר.	אמר לך [רבה]											!	◇	כז:		
כגון דקאמרי עדים מעולם לא חתמנו אלא על גט אחד של יוסף בן שמעון.	רבי ירמיה:											◆	!	◇	כז:	
אי הכי, מאי למימרא?												◇	כז:			
מהו דתימא ליחוש דלמא איתרמי שמא כשמא ועדים כעדים, קמ"ל.												!	◇	כז:		
כגון דקאמר נקב יש בו בצד אות פלונית, דהוה ליה סימן מובהק.	רב אשי:											◆	!	◇	כז:	
ודוקא בצד אות פלונית, דהוה ליה סימן מובהק, אבל נקב בעלמא לא, מספקא ליה: סימנין, אי דאורייתא אי דרבנן.												■		◇	כז:	
רבה בר בר חנה אירכס ליה גיטא בי מדרשא, אמר: אי סימנא - אית לי בגויה, אי טביעות עינא - אית לי בגויה אהדרה ניהליה.												○		◇	כז:	
לא ידענא אי משום סימנא אהדרה, וקסברי סימנים דאורייתא, אי משום טביעות עינא, ודוקא צורבא מדרבנן, אבל אינש בעלמא לא.	אמר: [רבה בר בר חנה]											■		◇	כז:	
ואם לאו - פסול.														◇	כז:	
איזהו שלא לאלתר?	ת"ר:												^	■	◇	כז:
ששהה כדי שתעבור שירא ותשרה	רבי נתן:												◆	!	◇	כז:
כדי שיהא אדם עומד ורואה שלא עבר שם אדם	ר"ש בן אלעזר:												◆	!	◇	כז:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- ! proof- ראיה- ■</p>				
מקרא-key:	גיטין- כל הגט	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ			
מקרא-key:	מימרא	מאן דאמר				
	שלא שהה אדם שם	יש אומרים:	◆	!	◆	כז:
	כדי לכתוב את הגט	רבי:	◆	!	◆	כז:
	כדי לקרותו	רבי יצחק:	◆	!	◆	כז:
	כדי לכתבו ולקרותו.	אחרים:	◆	!	◆	כז:
	ואפי' שהה יש בו סימנין - מעידים עליו, דאמרי נקב יש בו בצד אות פלונית		■		◆	כז:
	ואין מעידין על סימני הגוף, דאמרי ארוך וגוין				◆	כז:
	מצאו קשור בכיס, בארנקי, ובטבעת, או שמצאו בין כליו, אפילו לזמן מרובה - כשר.				◆	כז:
	שלא שהה אדם שם	איתמר: רב יהודה אמר שמואל:			◆	כה.
	הלכה: שלא עבר אדם שם.	רבה בר בר חנה אמר רב יצחק בר שמואל:			◆	כה.
	לימא מר הלכה כמר, ומר הלכה כמר		?			כה.
	משום דאפכי להו.		!			כה.
	מצאו בחפיסה או בדלוסקמא.				■	כה. <
	מאי חפיסה?				^	כה.
	חמת קטנה.	רבה בר בר חנה:		!	◆	כה.
	מאי דלוסקמא?				^	כה.
	טליקא דסבי.			!	◆	כה.
	המביא גט, והניחו זקן או חולה - נותן לה בחזקת שהוא קיים.				■	כה. מ
	בת ישראל הנשואה לכהן, והלך בעלה למדינת הים - אוכלת בתרומה בחזקת שהוא קיים.				■	כה.
	השולח חטאתו ממדינת הים - מקריבין אותה בחזקת שהוא קיים.				■	כה.
	לא שנו אלא זקן שלא הגיע לגבורות, וחולה, שרוב חולים לחיים, אבל זקן שהגיע לגבורות, וגוסס, שרוב גוססין למיתה - לא.	רבא:			◆	כה. ג
	המביא גט והניחו זקן, אפי' בן מאה שנה - נותן לה בחזקת שהוא קיים	איתיביה אביי:		?	◆	כה.
	תויבתא.				◆	כה.
	ואי בעית אימא: כיון דאיפליג - איפליג.			!	◆	כה.
	המביא גט, והניחו זקן או חולה - נותן לה בחזקת שהוא קיים	רמי ליה אביי לרבה, תנן:			◆	כה.
	הרי זה גיטך שעה אחת קודם למיתו - אסורה לאכול בתרומה מיד	ורמינהו:			◆	כה.
	תרומה אגטין קא רמית? תרומה אפשר, גט לא אפשר.	א"ל: [רבה]		!	◆	כה.
	ורמי תרומה אתרומה				?	כה.
	בת ישראל הנשואה לכהן, והלך בעלה למדינת הים - אוכלת בתרומה בחזקת שהוא קיים	תנן:			◆	כה.
	הרי זה גיטך שעה אחת קודם מיתו - אסורה לאכול בתרומה מיד	ורמינהו:			◆	כה.
	שאני התם, שהרי אסרה עליו שעה אחת קודם מיתו.	רב אדא בריה דרב יצחק:		!	◆	כה.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>												
גיטין-כל הגט	מאי דאיהו מייט ברישא?	מתקיף לה רב פפא:	?											
מימרא	מאן דאמר	אלא אמר אביי:	!	◇										
ממאי דאיהו מייט ברישא?	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה.
לא קשיא: הא רבי מאיר דלא חייש למיתה, הא רבי יהודה דחייש למיתה	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה.
הלוקח יין מבין הכותים, אומר: שני לוגין שאני עתיד להפריש הרי הן תרומה, עשרה מעשר ראשון, תשעה מעשר שני, ומיחל ושותה מיד, דברי רבי מאיר אוסרין.	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה.
רבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון:	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה.
שמא מת לא חיישין, שמא ימות חיישין.	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה:
והא נוד דכשמת ימות הוא, ופליגי	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה:
שאני נוד, דאפשר דמסר ליה לשומר.	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה:
ערביך ערבא צריך	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה:
שמא מת לא חיישין, שמא ימות תנאי היא.	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה:
השולח חטאתו ממדינת הים וכו'.	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה:
והא בעינא סמיכה	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה:
בקרבן נשים.	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה:
בחטאת העוף.	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה:
וצריכא דאי אשמועינן גט, משום דלא אפשר, אבל תרומה דאפשר - אימא לא ואי אשמועינן תרומה, דזמנין דלא אפשר, אבל חטאת העוף - מספיקא לא ליעול חולין לעורה, צריכא.	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה:
על עיר שהקיפה כרקום, ועל הספינה המוטרפת בים, ועל היוצא לידון - שהן בחזקת קיימין. אבל עיר שכבשה כרקום, וספינה שאבדה בים, והיוצא ליהרג - נותנין עליהן חומרי חיים וחומרי מתיים, בת ישראל לכהן ובת כהן לישראל - לא תאכל בתרומה.	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה:
לא שנו אלא בב"ד של ישראל, אבל בב"ד של עובדי כוכבים, כיון דגמיר ליה דינא לקטלא - מיקטל קטלי ליה.	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה:
בית דין של עובדי כוכבים נמי, דמקבלי שוחדא	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה:
כי שקלי - מקמי - דלחתום פורסי שנמג, לבתר דמיחתם פורסי שנמג לא שקלי.	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה:
כל מקום שיעמדו שנים ויאמרו מעידין אנו את איש פלוני שנמג דינו בבית דינו של פלוני, ופלוני ופלוני עדיו - הרי זה יהרג	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה:
דלמא בורח שאני.	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה:
שמע מב"ד של ישראל שהיו אומרים איש פלוני מת איש פלוני נהרג - ישיאו את אשתו, מקומנטריסין של עובדי כוכבים איש פלוני מת איש פלוני נהרג - אל ישיאו את אשתו	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה:
מאי מת, ומאי נהרג?	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה:
אילימא מת - מת ממש, ונהרג - נהרג ממש	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה:
דכוותיה גבי עובדי כוכבים אמאי אל ישיאו את אשתו? הא קיימא לן, דכל מסיח לפי תומו הימוני, מהימני ליה	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה:
אלא לאו מת - יוצא למות, נהרג - יוצא ליהרג	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה:
בב"ד ישראל ישיאו את אשתו	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה:
לעולם מת ממש, ונהרג ממש, ודקאמרת: דכוותיה גבי עובדי כוכבים אמאי לא? והא קי"ל דכל מסיח לפי תומו הימוני מהימני ה"מ במילתא דלא שייכי בה, אבל במילתא דשייכי בה עבדי לאחזוקי שיקרייהו.	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה:
ל"ש אלא בב"ד של עובדי כוכבים, אבל בב"ד של ישראל, כיון דנפק ליה דינא לקטלא - קטלי ליה.	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה:
ב"ד של ישראל נמי אפשר דחזו ליה זכותא	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה:
כי חזו ליה זכותא - מקמי דליגמר דינא, בטר גמר דינא תו לא חזו ליה זכותא.	מתקיף לה רב פפא:	אלא אמר אביי:	!	◇										כה:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

גיטין-כל הגט	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לימא מסייעא ליה.												כט.
כ"מ כל מקום שיעמדו שנים ויאמרו מעידים אנו את איש פלוני שנגמר דינו בבית דינו של פלוני, ופלוני ופלוני עדיו - ה"ז יהרג	[תניא]											כט.
דלמא בורח שאני.												כט.
שמע מב"ד של ישראל שהיו אומרים איש פלוני מת איש פלוני נהרג - ישיאו את אשתו, מקומנטריסים של עובדי כוכבים איש פלוני מת איש פלוני נהרג - אל ישיאו את אשתו	ת"ש:											כט.
מאי מת ומאי נהרג?												כט.
אילמא מת ממש, ונהרג ממש												כט.
דכוותיה גבי עובדי כוכבים אמאי אל ישיאו את אשתו? הא קי"ל, כל מסיח לפי תומו הימוני מהימני ליה												כט.
אלא לאו מת - יוצא למות, ונהרג - יוצא ליהרג												כט.
בב"ד של ישראל ישיאו את אשתו	וקתני:											כט.
לעולם מת ממש, ונהרג ממש												כט.
דכוותיה גבי עובדי כוכבים אמאי לא? והא קי"ל דכל מסיח לפי תומו הימוני מהימני												כט.
הני מילי במילתא דלא שייכי בה, אבל במילתא דשייכי בה, עבדי לאחוזקי שקרייהו.												כט.
המביא גט בא"י וחלה - הרי זה משלחו ביד אחר, ואם אמר לו טול לי הימנה חפץ פלוני - לא ישלחנו ביד אחר, שאין רצונו שיהא פקדונו ביד אחר.												כט.
חלה תנן.	רב כהנא:											כט.
פשיטא, חלה קתני												כט.
מהו דתימא ה"ה אע"ג דלא חלה, והאי דקתני חלה - אורחא דמילתא קתני, קמ"ל.												כט.
היכי דמי?												כט.
אי דא"ל הולך												כט.
אע"ג דלא חלה נמן												כט.
ואי דא"ל את הולך												כט.
אפי' חלה נמי לא												כט.
ואי רשב"ג												כט.
אפילו חלה נמי לא												כט.
הולך גט זה לאשתי - ה"ז משלחו ביד אחר, את הולך גט זה לאשתי - הרי זה לא ישלחנו ביד אחר	דתניא: [ת"ק]											כט.
בין כך ובין כך אין השליח עושה שליח	רשב"ג:											כט.
איבעית אימא: הולך, והוא דחלה												כט.
ואי בעית אימא: את הולך, וחלה שאני												כט.
ואי בעית אימא: רשב"ג היא, וחלה שאני.												כט.
המביא גט בא"י וחלה - הרי זה משלחו ביד אחר	תנן:											כט.
אמר לשנים תנו גט לאשתי, או לשלשה כתבו גט ותנו לאשתי - הרי אלו יכתבו ויתנו	ורמינהו:											כט.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		<p>א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ</p>																		
גיטין- כלל הגט	מימרא	מאן דאמר																				
אינהו אין, אבל שליה לא																				כט.		
התם טעמא מאי - משום בזיון דבעל, הכא בעל לא קפיד.		אביי:																	!	◇	כט.	
משום דמילי ניהו, ומילי לא מימסרן לשליח.		רבא:																	!	◇	כט.	
מאי בינייהו?																			^		כט.	
איכא בינייהו: שליח מתנה																			!	◇	כט.	
ובפלוגתא דרב ושמואל																			!		כט.	
מתנה אינה כגט		רב:																	! ◇	◇	כט.	
מתנה הרי היא כגט.		שמואל:																	! ◇	◇	כט.	
ואם אמר לו טול לי הימנה חפץ פלוני.																					כט.	
כאן שנה רבי: אין השואל רשאי להשאיל, ואין השוכר רשאי להשכיר.		ריש לקיש:																	◇	◇	כט.	
זו אפילו תינוקות של בית רבן יודעים אותה, אלא זמנין דגיטא נמי לא הוי, דנעשה כמי שאמר לו אל תגרשה אלא בבית וגירשה בעלייה אל תגרשה אלא בימין וגירשה בשמאל.		אמר לו רבי יוחנן:																	◇	◇	כט.	
דכולי עלמא, היכא דנפקא לאפיה ויהבה ליה חפץ והדר שקלה מיניה גיטא - כולי עלמא לא פליגי דגיטא גיטא מעליא הוי																			■		כט.	
כי פליגי - היכא דא"ל שקול מינה חפץ והדר הב לי גיטא, ואזיל איהו ויהיב לי גיטא והדר שקל מינה חפץ:																			■	◇	כט.	
פוסל בו וכ"ש בשלוחו		רבי יוחנן:																	◇	◇	כט:	
מכשיר בשלוחו וכ"ש בו.		ריש לקיש:																	◇	◇	כט:	
המביא גט ממדינת הים והלה - עושה שליח בב"ד ומשלחו, ואומר לפנייהם בפני נכתב ובפני נחתם ואין שליח אחרון צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם, אלא אומר שליח ב"ד אני.																			■		כט:	
שליח דשליח משוי שליח או לא?		רבנן לאבימי בריה דר' אבהו, בעי מיניה מרבי אבהו:																		^	◇	כט:
הא לא תיבעי לן, מדקתני אין השליח האחרון, מכלל דמשוי שליח, אלא כי תיבעי לן - כי משוי שליח בב"ד או אפילו שלא בב"ד?		אמר להו: [אבימי]																	?		כט:	
הא לא מבעיא לן, מדקתני: אלא אומר שליח ב"ד אני.		אמרו ליה: [רבנן]																	!	◇	כט:	
שליח דשליח כי משוי שליח, בב"ד או שלא בב"ד?		רב נחמן בר יצחק מתני הכי: אמרו ליה רבנן לאבימי בריה דר' אבהו, בעי מיניה מר' אבהו:																		^	◇	כט:
ותיבעי לכו אי משוי שליח בעלמא		אמר להו: [אבימי]																		?		כט:
הא לא קא מיבעיא לן, דתנן אין השליח האחרון, מכלל דשליח משוי שליח, אלא כי קא מיבעיא לן - בב"ד או שלא בבית דין?		אמרו ליה: [רבנן]																		!	◇	כט:
הא נמי לא תיבעי לכו, דקתני: אלא אומר שליח ב"ד אני.		אמר להו: [אבימי]																		?	◇	כט:
שליח בא"י עושה כמה שלוחין.		רבה:																		■	◇	כט:
אם מת ראשון - בטלו כולן.		רב אשי:																		■	◇	כט:
הא דאבא דקטנותא היא, אילו מת בעל מידי מששא אית בהו? כולהו מכה מאן קאתו? מכה, דבעל קאתו, איתיה לבעל איתנהו לכולהו, ליתיה לבעל ליתנהו לכולהו.		מר בר רב אשי:																		■	◇	כט:
ההוא גברא דשדר לה גיטא לדביתהו, אמר שליח: לא ידענא לה, אמר ליה: זיל יהביה לאבא בר מניומי, דאיהו ידע לה, וליוזיל וליתביה ניהלה.																				○	◇	כט:
אתא ולא אשכח לאבא בר מניומי, אשכחיה לרבי אבהו ורבי חנינא בר פפא ור' יצחק נפחא ויתיב רב ספרא גבייהו																					○	כט:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- ! proof- ראיה- ■</p>			
מקרא-key:	גיטין- כל הגט	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ		
	מסור מילך קמי דידן, דכי ייתי אבא בר מניומי ניתביניה ליה, וליזיל וליתביניה לה.	אמרו ליה: [רבי אבהו ורבי חנינא בר פפא ור' יצחק נפחא]	○	◇	כט:
	והא שליח שלא ניתן לגירושין הוא	אמר להו רב ספרא:	⚡	◇	כט:
	איכסופו.		○		כט:
	קפחינהו רב ספרא לתלתא רבנן סמוכי.	רבא:	■	◇	כט:
	במאי קפחינהו? מי קאמר ליה אבא בר מניומי ולא את?	רב אשי:	⚡	◇	כט:
	קפחינהו רב ספרא לתלתא רבנן סמוכי בטעותא.	איכא דאמרי, אמר רבא:	■	◇	כט:
	מאי טעותא? מאי קא אמר ליה? אבא בר מניומי ולא את.	רב אשי:	⚡	◇	כט:
	ההוא גברא דשדר לה גיטא לדביתהו, א"ל לשליח: לא תיתביה ניהלה עד תלתין יומין. אתניס בגו תלתין יומין, אתא לקמיה דרבא			○	◇
	חלה טעמא מאי? משום דאנוס, האי נמי אנוס הוא, אמר ליה: מסור מילך קמי דידן, דלבתר תלתין יומין משוינן שליח ויהיב ליה ניהלה.	רבא:		○	◇
	והא שליח שלא ניתן לגירושין הוא	רבנן לרבא:	⚡	◇	כט:
	כיון דלבתר תלתין יומין מצי מגרש, כשליח שניתן לגירושין הוא.	אמר להו: [רבא]	!	◇	כט:
	וליחוש שמא פייס		⚡	◇	כט:
	מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד יב"ח, ומת בתוך יב"ח - הרי זה גט	מי לא תנן:	⚡	■	כט:
	וניחוש שמא פייס	והוינן בה:	⚡	⚡	כט:
	באומר נאמנת עלי לומר שלא באתי	ואמר רבה בר רב הונא הכי אמר אבא מרי משמיה דרבא:	⚡	!	כט:
	איכסוף.		○		כט:
	לסוף איגלאי מילתא דארוסה הואי		○	◇	כט:
	אם אמרו בנשואה, יאמרו בארוסה?	רבא:	!	◇	כט:
	כי משו ב"ד שליח, בפניו או שלא בפניו?	רבא: הא ודאי קא מיבעיא לן:		^	כט:
	בין בפניו בין שלא בפניו.	הדר פשטה: [רבא]		!	כט:
	בין בפניו בין שלא בפניו.	שלחו מתם:		■	כט:
	ההוא דאמר: אי לא אתינא עד תלתין יומין ליהוי גיטא, אתא ופסקיה מברא, אמר להו: חזו דאתאי, חזו דאתאי			○	כט:
	לא שמיה מתיא.	שמואל:		■	כט:
	ההוא דאמר להו אי לא פייסנא לה עד תלתין יומין ליהוי גיטא, אול פייסה ולא איפייסא			○	כט:
	מי יהיב לה תרקבא דדינרי ולא איפייסא?	רב יוסף:		■	כט:
	מידי תרקבא דדינרי בעי למיתב לה? הא פייסה ולא איפייסא.	איכא דאמרי, אמר רב יוסף:		■	כט:
	הא כמאן דאמר: יש אונס בגיטין, הא כמאן דאמר: אין אונס בגיטין.			■	כט:
	המלוה מעות את הכהן ואת הלוי ואת העני להיות מפריש עליהן מחלקן - מפריש עליהן בחזקת שהן קיימין, ואינו חושש שמא מת הכהן או הלוי, או העשיר העני.			■	כט:
	מתו - צריך ליטול רשות מן היורשים.			■	כט:

<p>disputants- חולקים</p> <p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story- מעשה</p> <p>key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא</p> <p>challenge- קושיא</p> <p>question- שאלה</p> <p>answer- תירוץ</p> <p>proof- ראיה</p>													
גיטין- כל הגט	מימרא	מאן דאמר													
ורבנן, מאי שנא למיתה דעבוד תקנתא, ומאי שנא לעשירות דלא עבוד תקנתא?															ל:
מיתה שכיחא, עשירות לא שכיחא.															ל:
היינו דאמרי איניש: חברך מית - אשר, איתעשר - לא תאשר.		רב פפא:													ל:
מת - צריך ליטול רשות וכו'.															ל:
יורשין שירשו.		תניא, רבי:													ל:
ומי איכא יורשין דלא ירתי?															ל:
שירשו קרקע ולא שירשו כספים.		אלא אמר ר' יוחנן:													ל:
הניח מלא מחט גובה מלא מחט, מלא קרדום - גובה מלא קרדום		רבי יונתן:													ל:
אפילו הניח מלא מחט גובה מלא קרדום וכמעשה דקטינא דאביי.		רבי יוחנן:													ל:
ישראל שאמר ללוי מעשר יש לך בידי - אין חוששין לתרומת מעשר שבו, כור מעשר יש לך בידי - חוששין לתרומת מעשר שבו.		ת"ר:													ל:
מאי קאמר?															ל:
ה"ק: ישראל שאמר ללוי מעשר יש לך בידי והילך דמיו - אין חוששין שמא עשאו תרומת מעשר על מקום אחר, כור מעשר יש לך בידי והילך דמיו - חוששין שמא עשאו תרומת מעשר על מקום אחר.		אביי:													ל:
אטו ברשיעי עסקינן, דשקלי דמי ומשוו ליה תרומת מעשר?															ל:
הכי קאמר: ישראל שאמר לבן לוי מעשר לאביך בידי הילך דמיו - אין חוששין שמא עשאו אביו תרומת מעשר על מקום אחר, כור מעשר לאביך בידי והילך דמיו - חוששין שמא עשאו אביו תרומת מעשר על מקום אחר.		אלא אמר רב מרשיא בריה דרב אידי:													ל:
וכי נחשדו חברים לתרום שלא מן המוקף?															ל:
ה"ק, בן ישראל שאמר ללוי: כך אמר לי אבא מעשר לך בידי או מעשר לאביך בידי - חוששין לתרומת מעשר שבו, כיון דלא קיץ, לא הוה מתקן ליה בעל הבית. כור מעשר לך בידי או כור מעשר לאביך בידי - אין חוששין לתרומת מעשר שבו, כיון דקיץ, תקוני תקניה בעל הבית.		אלא אמר רב אשי:													ל:
וכי יש לו רשות לבעה"ב לתרום תרומת מעשר?															ל:
אין, אבא אלעזר בן גמלא היא															ל:
(במדבר י"ח) ונחשב לכם תרומתכם, בשתי תרומות הכתוב מדבר, אחת תרומה גדולה ואחת תרומת מעשר, כשם שתרומה גדולה ניטלת באומד ובמחשבה, כך תרומת מעשר ניטלת באומד ובמחשבה וכשם שיש לו רשות לבעל הבית לתרום תרומה גדולה, כך יש לו רשות לבעל הבית לתרום תרומת מעשר.		דתניא, אבא אלעזר בן גמלא:													ל:
המניח פירות להיות מפריש עליהן תרומה ומעשרות, מעות להיות מפריש עליהן מעשר שני - מפריש עליהן - בחזקת שהן קיימין, אם אבדו - הרי זה חושש מעת לעת, דברי ר' אלעזר		[רבי אלעזר]													ל:
בשלשה פרקים בודקין את היין: בקידום של מוצאי החג, ובהוצאת סמדר, ובשעת כניסת מים בבוסר.		רבי יהודה:													ל:
מאי מעת לעת?															ל:
מעת לעת של בדיקה		רבי יוחנן:													ל:
מעת לעת של הנחה.		רבי אלעזר בן אנטיגנוס אומר משום רבי אלעזר ברי ינאי:													ל:
אם אבדו - הרי זה חושש מעת לעת		תנן:													ל:
בשלמא למ"ד מעת לעת של בדיקה - שפיר, אלא למ"ד מעת לעת של הנחה, האי מעת לעת? עד מעת לעת מיבעי ליה															ל:
קשיא.															ל:
דברי ר' אלעזר.															ל:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
--	--

		Talmud Navigator														
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
גיטין-כל הגט	מימרא	מאן דאמר														
אפילו שופתא בקופינא דמרא רפיא.		רבא:													◇	לא:
אפילו סיכתא בדפנא רפיא.		רב יוסף:													◇	לב.
אפילו קניא בכופתא רפיא.		רב אחא בר יעקב:													◇	לב.
הדרן עלך כל הגט															◇	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

גיטין-השולח	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
השולח גט לאשתו, והגיע בשליח או ששלח אחריו שליח, ואמר לו גט שנתתי לך בטל הוא - הרי זה בטל													לב. מ
קידם אצל אשתו או ששלח אצלה שליח, ואמר לה גט ששלחתי לך בטל הוא - הרי זה בטל													לב. מ
אם משהגיע גט לידה, שוב אינו יכול לבטלו.													לב. מ
בראשונה היה עושה ב"ד ממקום אחר ומבטלו													לב. מ
התקין רבן גמליאל הזקן שלא יהו עושין כן, מפני תיקון העולם.	[רבן גמליאל הזקן]												לב. מ
הגיעו לא קתני אלא הגיע, ואפי' ממילא, ולא אמרינן לצעורה הוא דקא מיכוין													לב. ג
או ששלח אחריו שליח ל"ל?													לב. ג
מהו דתימא, לא אלימא שליחותיה דבתרא משליחותיה דקמא דלבתליה, קמ"ל.													לב. ג
קדם הוא אצל אשתו למה לי?													לב. ג
מהו דתימא, כי לא אמרינן לצעורה קא מיכוין ה"מ לשליח, אבל לדידה ודאי לצעורה קא מיכוין, קמ"ל.													לב. ג
או ששלח אצלה שליח למה לי?													לב. ג
מהו דתימא, איהו הוא דלא טרח אדעתא לצעורה, אבל שליח דלא איכפת ליה, כי טרח ודאי לצעורה קא מיכוין, קמ"ל.													לב. ג
אם משהגיע גט לידה - אינו יכול לבטלו													לב. <
פשיטא													לב. <
לא צריכא, דמהדר עליה מעיקרא לבטולי, מהו דתימא, איגלאי מלתא למפרע דבטולי בטליה, קמ"ל.													לב. <
בטל הוא, אי איפשי בו - דבריו קיימין פסול הוא, אינו גט - לא אמר כלום.	ת"ר:												לב. <
למימרא, דבטל לישנא דלביטיל משמע													לב. <
מקבל מתנה שאמר לאחר שבאתה מתנה לידו מתנה זו מבוטלת תיבטל אי איפשי בה - לא אמר כלום, בטלה היא אינה מתנה - דבריו קיימין	והאמר רבה בר איבו אמר רב ששת, ואמרי לה אמר רבה בר אבוה:												לב. <
אלמא בטל מעיקרא משמע													לב. <
בטל שתי לשונות משמע, משמע דבטל ומשמע דליבטיל, גבי גט לישנא דמהני ביה קאמר, גבי מתנה לישנא דמהני בה קאמר.	אביי:												לב. <
נקיטונן: שליח מתנה הרי הוא כשליח הגט	אביי:												לב: <
נפקא מינה?													לב: <
להולך לאו כזכי דמי.													לב: <
רבינא אשכחיה לרב נחמן בר יצחק דתלי וקאי בעיברא דדשא													לב: <
בטל, מהו?	וקא מיבעיא ליה:												לב: <
תיקו.													לב: <
גט זה לא יועיל, לא יתיר, לא יעזיב, לא ישלח, ולא יגרש, יהא חרס, יהא כחרס - דבריו קיימין אינו מועיל, אינו מתיר, אינו מעזיב, אינו משלח, אינו מגרש, חרס הוא, כחרס הוא - לא אמר כלום.	רב ששת, ואמרי לה במתניתא תנא:												לב: <
הרי הוא חרס, מהו?													לב: <
מאי שנא מהרי הוא הקדש, הרי הוא הפקר.	רבינא לרב אחא בריה דרבא, ואמרי לה רב אחא בריה דרבא לרב אשי:												לב: <

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ◼ קושיא-challenge ? שאלה-question ^ תירוץ-answer! ◼ ראייה-proof
---	--

מימרא		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
גיטין-השולח	מאן דאמר											
חוזר ומגרש בו, או אינו חוזר ומגרש בו?											^	לב:
חוזר ומגרש בו	רב נחמן:									◊ !	◊	לב:
אינו חוזר ומגרש בו.	רב ששת:									◊ !	◊	לב:
והלכתא כוותיה דרב נחמן.										◼		לב:
איני? והא קי"ל הלכתא כוותיה דר' יוחנן										?		לב:
חוזרת	דאמר: [רבי יוחנן]									◊ ?	◊	לב:
הכי השתא, התם דיבור ודיבור הוא, אתי דיבור ומבטל דיבור, והכא נהי דבטליה לשליחותא דשליח, גיטא גופיה מי קא בטיל.										!	◊	לב:
בראשונה היה עושה.											◼	לב: <
בפני כמה הוא מבטלו?	איתמר:										◼	לב:
בפני ב'	רב נחמן:									◊ ◼	◊	לב:
בפני ג'.	רב ששת:									◊ ◼	◊	לב:
בפני ג', ב"ד קתני	רב נחמן:										◼	לב:
בפני ב', לבי תרי נמי ב"ד קרי להו.	רב ששת:										◼	לב:
מנא אמינא לה?	רב נחמן:										◊ ◼	לב:
מוסרני לפניכם פלוני ופלוני הדיינין שבמקום פלוני.	דתנן:										◊ ◼ ◼	לב:
ורב ששת?											?	לב:
אטו תנא כי רוכלא ליחשיב וליזיל?	[רב ששת]										◊ !	לב:
מנא אמינא לה?	רב נחמן:										◊ ◼	לב:
הדיינים חותמין למטה או העדים	דתנן:										◊ ◼ ◼	לב:
מאי לא דיינים דומיא דעדים, מה עדים שנים, אף דיינים נמי שנים.											◼	לב:
ורב ששת?											?	לב:
מידי איריא? הא כדאיתא, והא כדאיתא.	[רב ששת]										◊ !	לב:
ל"ל למיתנא דיינים, ל"ל למיתנא עדים?											?	לב:
הא קמ"ל דלא שנא כתוב בלשון דיינים וחתמי עדים, ולא שנא כתוב בלשון עדים וחתמי דיינים.											◊ !	לב: